

JESU SJÆLESORG OVER FOR MENNESKER,
DER BEKENDER SIG SOM KRISTNE UDEN AT VÆRE FRIGJORT [Joh. 8,31-45](#)
Øivind Andersen - "I sjælesorg hos Jesus"

Jesus taler her til de jøder, som var kommet til tro på ham. Af sammenhængen ser vi, at de endnu ikke var frigjort. Det drejer sig om jøder, der anerkender Jesus som Messias og vedkender sig troen på ham, men den tro, de er kommet til, er endnu ikke en frelsende tro. Den består blot i, at de holder det, Jesus siger om sig selv og sin gerning for sandt, og indser, at det er berettiget. Det står dem endnu ikke klart, hvem Jesus er, således at deres forhold til ham er blevet personligt.

Dette passer på mange mennesker i dag. De indser, at hvad Jesus taler, er sandt og ret, De vil være kristne og bekender sig som kristne. Men de har aldrig oplevet nogen frigørelse ved evangeliet. De er endnu Ikke født på ny. De bekender sig som kristne uden endnu at være kommet igennem til liv i Gud.

Hvad har Jesus at sige til sådanne mennesker?

"Hvis I bliver i mit ord, er I sandelig mine disciple, og I skal forstå sandheden, og sandheden skal frigøre jer" (v. 31-32).

Her er ikke en bebrejdelse, ikke en anklage, ikke et eneste hårdt ord. Jesus taler så helt forskelligt fra, hvad man i dag ofte hører over for den slags mennesker. Han kommer med tilbud og løfter. Han viser dem, enkelt og klart, hvordan de kan komme igennem til liv i Gud.

De skal gøre brug af det, de har hørt af Jesus. Han har forkyndt dem noget om sig selv og sin gerning. Han har givet dem sit ord. I det skal de blive. Det er Jesu ord, der skal hjælpe disse mennesker. Jesus påtager sig hele ansvaret for, at de skal komme igennem til en virkelig frigørelse. Det eneste, han pålægger dem, er at blive i det ord, han har forkyndt dem.

Dette ord møder vi i Bibelen i dag. Et menneske, som ikke er kommet igennem til liv i Gud, skal netop høre og tilegne sig Guds ord for at blive i det.

Den, som gør det, står i det rigtige, sande forhold til Jesus: *»Da er I sandelig mine disciple.«* At være Jesu discipel betyder, at Jesus er vor Mester, og at vi står i det forhold til ham, hvor han får lov at være vor lærer, den, som underviser os.

Det er et godt budskab til alle, som må indrømme, at de mangler åndelige erfaringer og oplevelser. Resultatet af dette discipelforhold bliver, at de kender sandheden, og at sandheden kommer til at frigøre dem.

Kende er det samme, som vi i daglig tale kalder opleve. Den, som bliver i Jesu ord, kommer til at opleve sandheden. Sandheden betyder selve Guds frelsesåbenbaring, således som den er kommet til os i Jesus Kristus selv.

»Loven blev givet ved Moses, nåden og sandheden er kommet ved Jesus Kristus« ([Joh. 1,17](#)).

Vi må også sammenligne med [Joh. 14,6](#), hvor Jesus siger: *"Jeg er vejen og sandheden og livet."* At opleve sandheden er det samme som at opleve Jesus. Eller for at sige det mere nøjagtigt: at få det kendskab til Jesus, som han kalder det evige liv ([Joh. 17,3](#)).

Guds ord skaber, hvad det nævner. Som Gud skabte verden ved sit ord, genføder han os til evigt liv ved sit ord og skaber i os alt det, han ønsker at se i vort hjerte. Man skulle tro, at et sådant budskab måtte blive modtaget med glæde og taknemmelighed. Det gør det faktisk ofte af hjælpeløse sjæle. Der er i dag mange, som takker Jesus, fordi det er sådan, og tager hans ord til hjerte for at blive deri.

Men desværre - det er ikke altid, at dette budskab bliver modtaget!

Det ser vi klart i den tekst, vi har foran os her. De fleste af dem, som hørte Jesus, protesterede mod det, han sagde om at blive frigjort. De svarede ham: *»Vi er Abrahams slægt og har aldrig været nogens trælle; hvor kan du da sige: I skal blive frie?«* (v. 33).

Dette gentager sig ofte i dag. Men i dag svarer man ikke med at sige, at man er af Abrahams slægt. Det er helt andre udtryk, vi under vore forhold har for det, der for jøderne lå bag ved det at være af Abrahams slægt. Nogle siger f.eks.: Vi er da døbt! Og når vi er døbt, er vi kristne. Andre siger: Jeg er da kommet med i en vækkelse. Jeg har bestemt mig for at blive en kristen. Jeg har overgivet mig til Gud. Der kunne nævnes mange udtryk af samme art.

Karakteristisk for den åndelige situation, disse mennesker befinder sig i, er det, at de protesterer mod at blive anset for at have brug for at blive frigjort. De føler budskabet om frigørelse som en dom over deres gudsforhold. Dette viser, at de ikke er af sandheden og ikke kan høre den. De forstår ikke Jesu tale, fordi de ikke kan høre hans ord (v. 43).

Dette er den farligste situation, et menneske kan komme i. En ting er at bekende sig som kristen uden at være kommet igennem til liv i Gud. Noget helt andet er at være i denne tilstand og så ikke ville bøje sig for og erkende, at man mangler livet i Gud. Det er det sidste, der er så farligt.

Den, som har oplevet frigørelse ved evangeliet, kendes på, at han aldrig kan høre for meget om frigørelse. Jo dybere han har oplevet den, desto mere synes han, han trænger til at opleve den. Det er intet godt tegn, om nogen siger: Jeg er frigjort - ordet om frigørelse har jeg ingen brug for at høre. Det er lige modsat med dem, som virkelig har oplevet frigørelse og lever i evangeliet.

Jesus svarer de ovenfor nævnte: *"Enhver, der gør synd, er syndens træ"* (v. 34).

De mennesker, Jesus sagde dette til første gang, var mennesker med en høj moral. De levede ikke i åbenbare synder. De var både religiøse og over al måde moralske. Hvad mener da Jesus med at sige, at de var syndens træl?

Han mener det, som han sagde til Nikodemus: *"Hvad der er født af kødet, er kød; og hvad der er født af Ånden, er ånd"* ([Joh. 3,6](#)).

Det, som er af det gamle menneske, er af det gamle menneske. Det er ikke af Gud. Det er der skrevet om tidligere i denne bog, og det skal ikke gentages her. Det gamle menneske kan ikke takkes Gud. Kødet - det gamle menneske - er fjendskab imod Gud. Det bøjer sig ikke under Guds lov, og det kan heller ikke gøre det ([Rom. 8,7](#)).

Det er umuligt at takkes Gud ud fra vore naturlige forudsætninger. Det er lige så umuligt at tjene ham med vort gamle menneske. Derfor siger Jesus: *"Enhver, der gør synd, er syndens træ."* De mennesker, Jesus sagde dette til ved denne lejlighed, var ikke frie, men trælle. Det samme gælder i dag alle religiøse mennesker, som ikke er født på ny til samfund med Jesus. *"Trællen bliver ikke bestandig i huset; sønnen bliver der bestandig"* (v. 35).

Her i tiden går de religiøse mennesker sammen med de kristne. Her færdes de alle i Guds hus. Trællen kan gøre det her i tiden, men han kan ikke blive der bestandig, ikke til evig tid. Til evig tid bliver kun de i Guds hus, som er født af Gud, og som er Guds børn - Guds sønner. Men Jesus er netop kommet, for at vi skal blive Guds sønner: *»Da tidens fylde kom, udsendte Gud sin Søn, født af en kvinde, født under loven, for at han skulle løskøbe dem, der var under loven, for at vi skulle få barnekår«* ([Gal. 4,4-5](#)).

Det samme siger Jesus her: *"Hvis altså Sønnen får frigjort jer, skal I være virkelig frie"* (v. 36). Hvordan denne frigørelse sker, har vi allerede peget på i forbindelse med v. 31, og vi kommer tilbage til det igen til sidst. Her skal vi fortsætte med at se på, hvad Jesus i denne sammenhæng videre siger. *"Jeg ved, at I er Abrahams slægt; men I søger at slå mig ihjel, fordi mit ord ikke har fremgang i jer"* (v. 37).

Når ordet om frigørelse ikke bliver modtaget af et menneske, som har brug for det, bliver dette menneske en Jesu Kristi fjende og modstander. Hvilket igen giver sig udslag i, at han bliver modstander af enhver, der forkynder ordet om Jesus til frigørelse.

Som vi har set, opstår fjendskabet i forholdet til Jesus netop ved, at hans ord ikke finder rum i et menneskes hjerte. Da sker det modsatte af det, Jesus i v. 32 lover. I stedet for at kende sandheden og blive frigjort af den, bliver man indviklet i løggen og kommer under Satans magt og herredømme.

Jesus er det troværdige og sanddru vidne ([Åb. 3,14](#)). Han er Guds ords ophavsmand. Det giver han udtryk for her over for jøderne: »Jeg taler det, som jeg har set hos min Fader« (v. 38).

Jesu ord er identiske med Faderens ord. I [Joh. 14,10](#) siger Jesus: "De ord, jeg siger til jer, taler jeg ikke af mig selv; men Faderen, som bliver i mig, gør sine gerninger." Det er Faderens tale, der her bliver karakteriseret som gerninger.

Som et menneskes forhold til Jesus er, sådan er altså hans forhold til Gud. Det gør Jesus klart gennem hele sammenhængen videre frem.

Men Jesu fjender og modstandere taler også det, som de har hørt: De taler løgnens ord, som de har fra Satan. »Ligeså gør I det, som I har hørt af jeres fader,« siger Jesus (v. 38). Og da jøderne igen påberåber sig at have Abraham til fader, får de til svar, at havde de været Abrahams børn, så havde de gjort Abrahams gerninger (v. 39).

»Abrahams gerninger« er jo netop at tro Guds løfte ([1. Mos. 15,6](#); [17,7](#); [Rom. 4,3](#) og 18-25). Den, som står fjendtligt til evangeliet, kan ikke være Abrahams barn. Han gør ikke Abrahams, men Djævelens gerninger, som Jesus siger det til jøderne her.

Stillet over for dette gjorde jøderne det samme, som mange mennesker gør i dag: De påberåber sig Gud som fader. De sagde til Jesus: "-kun én fader har vi, det er Gud" (v. 41).

Mange mennesker, som afviser Jesus, påberåber sig netop Gud som fader. Vor tid kan karakteriseres ved en almenreligiøs Gud-Fader-tro. Gg den bliver ofte bevidst stillet op mod troen på Jesus som Guds Søn og som forsoner og stedfortræder.

Herpå svarer Jesus med et ord, som alle i dag bør lægge sig nøje på sinde: "Var Gud jeres Fader, så ville I elske mig" (V. 42).

Om et menneske har Gud til fader, viser sig i hans forhold til Jesus. Den, som ikke tror på Jesus som sin frelser, har heller ikke Gud til fader. Det er helt afgjort ifølge Guds ord.

»Enhver, som fornægter Sønnen, har heller ikke Faderen« ([1. Joh. 2,23](#)). Det lader sig ikke gøre at stå i ét forhold til Gud og i et andet forhold til Jesus. Som et menneskes forhold til Jesus er, sådan - og ikke anderledes - er hans forhold til Gud som fader.

»Den, som bekender Sønnen, har også Faderen« (1. Joh. 2,23). "Jeg er vejen og sandheden og livet," siger Jesus, "ingen kommer til Faderen uden ved mig" ([Joh. 14,6](#)).

Den, som mener sig at have Gud til fader, men ikke tror på Jesus som Guds Søn, som verdens frelser og forsoner, lever i et frygteligt selvbedrag.

Jesus er udgået og kommen fra Gud (V. 42). Det betyder, at han af væsen er Gud lig. Samtidig føjer Jesus til: "Jeg er ikke kommen af mig selv, men han har sendt mig."

Han er selv både Gud og Guds udsending til verden. Med dette har Jesus karakteriseret sig selv som den, der i Det gamle Testamente kaldes "Herrens engel". Vi læser om denne blandt andet i [2. Mos. 3,1-14](#). »Engel« betyder netop udsending.

Jesus giver sig til kende som den, der åbenbarede sig for Moses, kommen i kød, kommen for at bære og borttage vore synder og frelse os.

Dette forstod jøderne ikke. Det forstår mange mennesker heller ikke i dag. Og grunden er, som vi allerede har nævnt, og som Jesus gentager her: De tåler ikke at høre hans ord.

"Hvorfor forstår I ikke min tale? Fordi I ikke tåler at høre mit ord" (v. 43; norsk overs.).

Menneskenes modstand mod Gud og deres fjendskab over for ham viser sig ikke, før de står ansigt til ansigt med ordet om Jesus som Guds Søn, og at Guds Søn som menneske i alles sted og på alles vegne har sonet vore synder.

Det er i dag moderne at være religiøs. Men det er i dag lige så lidt moderne at være en kristen som på Jesu tid. Som Jesus var en gåde for sine omgivelser, da han var her på jorden, er han det også i dag.

Når et menneske afviser Jesu ord i stedet for at blive i det, har han Djævelen til fader (v. 44). I

stedet for at opleve sandheden, lever han i løgnet. Og han tror på løgnet. Men Jesus tror han ikke, fordi Jesus siger sandheden (V. 45).

For den, som afviser Jesu ord, er der altså ingen redning. Han er under Djævelens magt og herredømme, om også han står højt både religiøst og moralsk.

Hermed kommer vi tilbage til ordet, vi begyndte med: Hvordan sker denne frigørelse?

Den sker, som vi har set, ved at blive i det ord, som Jesus har forkyndt om sig selv og sin stedfortrædergerning. Det er selve budskabet om Jesus, der gør fri.

Men det sker ikke på den måde, at vi skal gå og vente på en særlig oplevelse. Frigørelsen opleves ikke ved at gå og vente på at blive frigjort ved evangeliet.

Evangeliet er budskabet om, at Jesus har købt os fri. Det skete, da han døde for vore synder på Golgata kors.

»Kristus løskøbte os fra lovens forbandelse, idet han blev en forbandelse for vor skyld (thi der står skrevet: »Forbandet hver den, der hænger på et træ«), for at den velsignelse, som blev givet til Abraham, måtte blive hedningerne til del i Kristus Jesus, for at vi ved troen kunne få Ånden, som var forjættet os« ([Gal. 3,13-14](#)).

Når Jesus her over for jøderne bruger formen: *»I skal forstå sandheden«*, og taler om det som noget fremtidigt, er det, fordi frelsen endnu ikke var fuldført. Det, som Jesus lover i dette ord i Johannes-evangeliet, er nu et fuldbragt værk. Det betyder, at vi skal sætte vor lid til det, som er gjort. Du skal tro, at du er købt fri. Du skal ikke gå og vente på frigørelse. Du bliver fri ved at tro på en frigørelse, som er sket, og som nu ligger færdig og rede for dig.

Du, som tager din tilflugt til ordet om Jesus og det værk, han har fuldbragt til vor frelse, er allerede fri, fordi du tror på Jesus. Du har det evige liv i det budskab om Jesus, som kommer til dig. Ved at regne med dette finder dit hjerte hvile hos Jesus. Og så går det, som når dagen bryder frem: Det dages i dit hjerte, og lidt efter lidt begynder du at forstå, hvad du ejer i Jesus.

»Og nu står det profetiske ord så meget fastere for os; det gør I vel i at agte på som på et lys, der skinner på et mørkt sted, indtil dagen gryr og morgenstjernen oprinder i jeres hjerter« ([2. Pet. 1,19](#)).

Ligesom man tænder lys i et mørkt rum, skal et hjerte, hvor mørket råder, åbne sig for Guds ord. Lyset er i ordet om Jesus, fordi han selv er lyset. Da følger du Guds ords egen anvisning, og da kommer du til at opleve alt det, som Guds ord lover dig.

(Afsnit fra "I sjælesorg hos Jesus" - af Øivind Andersen - Dansk Luthersk Forlag 1973 - Shafan 09-04-15)